

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

KISKÖZÖSSÉGI BESZÉLGETÉSEK

Téma: **AZ ANGYAL VÁLASZOL**

**Valamint, a felvetődő kérdések
megbeszélése**

Titokzatos, csodálatos tanítás a szeplőtelen, örök fogantatás.”

2022. február 16.

Tartalom:

EGY-KETTŐ

Hogyan létezünk, vagy nem létezünk? Ki az angyal, kik vagyunk mi? Ki a másik fél? Ki a következő állomás? Mire, miért és kitől kell a próba? Mit jelent a mindig? Miért kell továbbítani a fohászomat? A tév - személy, vagy a látásmód a válaszfal? Ha a Lili kiesik az Útról, akkor az angyal is?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Drága Jézusom, Mennyei Atyám! Köszönöm, hogy ma is itt lehetünk és tanulhatunk Téged. Köszönöm, hogy vezetsz bennünket abban az új tartalomban, amellyel most ismerkedünk. Hatalmas témába vágunk a fejszénket és talán majd oda át fogjuk teljesen megérteni azt, amiben most törekszünk tisztábban látni. Annyira szerteágazó, sokrétű és gazdag, örökéletre vonatkozó tartalmat hordoz, amit itt talán nem is fogunk megérteni. Örülök neki, mert biztos, hogy gazdagodunk Általad, az ismereteink gazdagodnak Rólad és közelebb kerülünk Hozzád. Kérlek, áldj meg minket a bölcsesség és a tisztánlátás képességével, mert nagyon szeretnénk magunkévá tenni mindazt, amivel megajándékozol minket. Ámen.

Ámen.

János: Kedves Testvérek! Szeretettel köszöntök mindenkit, ma 2023. február 16. csütörtök napja van. Tanulni fogunk a mai napon is. Ismerkedni fogunk azzal a gondolattal, hogy egyek vagyunk vagy kettő vagyunk. Hogyan létezőnk, vagy nem létezőnk? Ki az angyal, kik vagyunk mi?

Erika: Borzasztóan sajnálom, hogy a múlt alkalommal nem voltam itt, mert nagyon élveztem az elküldött anyag elolvasott tartalmát. Érdekes, hogy már előtte is járt ezen a gondolatom, mivel elküldted, hogy miről lesz szó. Természetesen elolvastam. Amiről ti beszélgettetek én is ugyan azokra gondoltam. Nagy öröm volt olvasni.

Kata: Szeretnék mondani néhány mondatot. Vasárnap köszönetet mondtál azért a munkáért, amit Pisti és én is végzek a közösség javára és a honlapot látogatók számára. Azt gondolom, hogy ennek az egésznek a tartópillére te vagy és azt gondolom, mindannyiunk szívében legalább akkora öröm, hála és köszönet van feléd és az ég felé, hogy ez adatik a számunkra. Gazdagodhatunk azzal a széles tartalommal, amit nagyon alapos és körültekintő munkával évek óta megteszel és készen hozol elénk, felkínálva nekünk az új befogadásának lehetőségét. Köszönjük.

János: Köszönöm szépen, hogy ezt elmondtad. Azt tudom erre válaszolni, hogy ti is tudjátok és meg is tapasztaljátok, hogy az, ami történik, azok nem egészen azok, ami mi vagyunk, akiknek gondoljuk magunkat. Hogy jön ide ebbe a képbe egy volt esztergályos, művezető, egy biciklijavító, karbantartó, aki sok minden volt, csak épp nem az Istennek odaadott tanítványként élhette meg magát. Azt tudom nektek mondani, hogy lám mit képes az Isten csinálni belőlünk, ahogyan engedjük, hogy alakítson bennünket. Nyilván egyikünk sem tudna az lenni a

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

másik nélkül, aki. Tehát nekünk szükségünk van egymásra és azt hiszem, ezt a közösséget, de még a Feri bácsi közösségét is, a Bokor és a Gyurka bácsi közösségét is, nem itt találták ki. Ez már a másvilágon összejött mindegyik és azt mondjuk, miközben egymásra találtunk, hogy ki sem tudtuk volna kerülni, hogy ne találkozzunk egymással. Úgyhogy, jól van ez így. Talán most vagyunk a helyünkön, most vagyunk otthon és most vagyunk azok, akiknek szánt bennünket az Ég. Te is, Erika.

Erika: Igen, nagyon így érzem én is. Sokat olvastam, sokat foglalkoztam az angyal tanításával, de az, hogy itt ilyen mélységig kibontásra talál, ez egyedülálló. Ha egyedül olvasom átfutok rajta, és nem állok meg töprengeni. Itt, hogy ennyi kérdést feltettél, már ez élményt ad.

János: Akkor ismétléssel kezdünk. A múlt alkalommal elhangzott kibontásokat vesszük át újra és rögzítjük, hogy lényegileg milyen válaszokat tudunk találni a felvetődő kérdésekre. Arról nem is beszélve, hogy újból és újból kiderülhet, hogy nem pontos a válasz. Még nem egészen tiszta, alakítani kell rajta. Végig futunk azon, amiről már beszéltünk, és ha végeztünk, akkor megyünk tovább. Mielőtt belecsapunk, megkérdezem van-e valakinek kérdése, mondanivalója, hozott-e valamit.

Detti: Igen. Lenne egy kérdésem. Ha nem is az elején beszéljük meg, hanem amikor aktuális lesz, de felteszem. Amikor én az őrangyalomhoz imádkozom, akkor a Cs. Detti mivoltához imádkozom vagy egy másik angyal az, aki vigyáz rám.

János: Én azt gondolom, hogy ez az egész anyag arról szól, hogy erre a kérdésre is választ kapjunk.

Detti: Köszönöm, nagyon jó.

János: Valahol rejtett módon meg fog bújni a válasz és vagy rálelünk konkrétan, vagy nem. Ha nem lelünk rá a kérdésed válaszára, akkor javaslom, tedd fel újra, hogy mindannak az ismeretében, amit már megbeszéltünk, arra hogyan tudnánk válaszolni. Ki tudja elmondani, hogy mi a témánk, miről beszélünk most.

Kata: Arról beszéltünk, hogy maga az ember az, aki a másik fele, akivel beszélget, akit mi elneveztük angyalnak. De, hogy valójában ki beszélget, kivel

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

beszélget, melyik oldalról beszélget, erre szeretnénk a tanítások kapcsán választ kapni.

János: Nagyon érdekes, hogy az angyal szó mit jelent, ki tudja?

Erika: Közvetítő.

Küldöttet jelent.

János: Messze nincs szinkronban azzal a tartalommal, amit az angyal tanítása kínál nekünk. Bár, bizonyos vonatkozásban erőltethetném a küldött tartalmát erre az értelmezésre is, belefér. De nem a lényegét fogalmazza meg, az angyal valahogy másképp mutatkozik be ebben a tanításban.

Kata: Egyedülálló módon.

Ildikó: Az első kérdésed, hogy miről is van szó, olyan rendkívüli tartalomra akadtunk, hogy így mondjam, az Égiek által, hogy nem egyedül vagyunk, hanem ketten vagyunk. Ez a kérdés, hogy hogyan is vagyunk ketten. Voltaképpen az a szó, hogy nem vagyunk egyedül, hanem ketten vagyunk, ennek a tartalmáról van most itt szó.

János: Mindennek van valami megfelelője itt a Földön.

Ildikó: Ez így van, nagyon csodálatos.

János: Csak nem látja az ember, mert nagyon közel van, meg hétköznapi, magától értetődő. Első mondat Detti.

Mi már tudunk beszélgetni. (9.b.G.46.o.)

János: Mit bontottunk ki ebből a kijelentésből. Kik azok, akik tudnak beszélgetni jelen esetben. A kérdés az, hogy: Ki beszélget kivel? Ő és én, vagy Én és én?

Ildikó: Jelen esetben a Gitta az őrangyalával beszélget.

János: Értem, és ki az őrangyal?

Ildikó: Az angyala.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Végsősoron, az is én vagyok.

János: Ahogyan te nagyon jó megfogalmazást tettél ebben, és idézem is, azt mondtad, hogy: „a tisztább szellemi valómmal vagyok egy.” Nem a tiszta, mert a legtisztább az Isten. Ez nem azt jelenti, mintha az angyal piszkos lenne, a tiszta szó jelen esetben mit akar jelképezni, mit akar mutatni, magyarázni?

Kata: A valóság tartalmát.

János: A valóság ismeretét.

Erika: A tökéletességet.

János: A tökéletesség ismeretét vagy a tökéletesség hordozását? Bár a tökéletesség ebben a vonatkozásban nem a legjobb megközelítés.

Ildikó: Tökéletes az Isten.

János: Ha azt tanítja Jézus: *Ti tehát tökéletesek (célba érkezők) lesztek, amint égi Atyátok tökéletes (a célban van). Mt.5.48.* Már az ember irányába is van egy igénye Jézusnak, hogy legyetek tökéletesek. Ki emlékszik arra, mire jutottunk ebben a kérdésben.

Márti: A maga szintjén legyen az ember tökéletes, amire képes.

János: Van-e a tökéletességnek szintje?

Márti: Az ember oldaláról van.

János: Jézus oldaláról nem úgy hangzik el, hogy a magatok szintjén legyetek tökéletesek, ahogy a mennyei Atya tökéletes a maga szintjén. A tökéletességnek vannak-e szintjei?

Igen.

Ildikó: Nincsenek.

János: A teljesség oldaláról van-e szintje? A tökéletességnek vannak-e szintjei? Ivett, hogy látod?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Attól függ, honnan nézem.

Deti: Ami tökéletes, az tökéletes.

János: Olyan nincsen, hogy fél tökéletes, vagy negyed tökéletes, vagy éppen, hogy majdnem tökéletes. Ilyen nincs. Jézus mondata egyértelmű és mindenki értette, akik hallgatták.

Erika: Ez nem egy fejlődési folyamat, hogy tökéletessé váljunk? Folyamatosan.

János: Nem az elérése a kérdés, hanem maga a tökéletesség fogalma. Ha az ember oldaláról Jézusnak van egy igénye, hogy legyetek tökéletesek, mint mennyei Atyátok, akkor az angyal tökéletes, vagy nem tökéletes. Tehát, hogy a minőségét a tökéletesség oldaláról tudjuk-e megközelíteni?

Ivett: Szerintem a tökéletesség itt a hiánytalant jelenti és teljesek csak az angyalunkkal és az Istennel lehetünk.

János: Teremtettségében az állatok tökéletesek-e?

Igen.

János: Miért?

Timi: Azok, amik.

Kata: Hordozzák azt, amire teremtve lettek.

János: Másképp közelítettük meg. Amit mondtatok az nagyon jó, de, hogy érzékelnünk tudjuk, hogy mi a különbség, azt mondtuk, nem tudnak mássá válni, mint aki. Az ember tud-e mássá válni?

Igen.

János: A jóból gonosszá, a gonoszból még gonoszabbá. Tehát tud mássá válni. Egyetlen egy emberalatti világ létezője sem tud mássá válni, mint ami. Ezért ő tökéletes?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ezért ő tökéletes. Az ember azzá válik, ami. Annak idején mi ezt nagybetűs emberként is megfogalmaztuk. Akkor ő tökéletessé válik?

Igen.

János: Akkor ahogyan mondtad, akkor bizony van útja itt a Földön. Nem úgy válunk tökéletessé. Ebben egyetlen egy létező van, aki mindenben tökéletes, az pedig az Isten. Alatta pedig mindenki csak úgy tökéletes, amire teremtve lett. Az angyal mire lett teremtve? Arra, hogy angyal legyen. Tud-e más lenni?

Nem.

János: Akkor ő tökéletes?

Igen.

János: Akkor mégsem úgy tökéletes, mint az Isten, de rá lehet mondani, hogy tökéletes? Hogyne. Az ember mikor tökéletes ebben a vonatkozásban még?

Kata: Ha együtt van a másik felével.

János: Igen. Aztán?

Márti: Ha betölti a feladatát.

János: Jó ez is, tovább! Minden olyan esetben, amikor azt teszi, amit az Isten tesz benne. Mert a tökéletes tesz benne?

Igen.

János: A Hangban nem egyszer találkoztunk ezzel a megfogalmazással: *Úgy szeressetek mindenkit.*

Ildikó: Ahogy Én szerettelek titeket.

János: A múlt idő azért nem jó, mert most is itt van. *Ahogy én szeretlek titeket.* Ha Jézus szeret bennem, akkor tökéletesen szeret?

Igen.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Akkor tökéletessé tesz engem is ez a szeretet. Nem válunk ezzel mindenben tökéletessé, de ez az útja annak, hogy egyszer úgy tűnik, az angyallal egyesülve azt a tökéletességet elérjük, amit külön nem vagyunk képesek. Elvárható az-az angyaltól, hogy ő tökéletesebb legyen, mint amilyen?

Nem.

János: Tehát nem úgy van, hogy az ember egy kicsit tökéletes, az angyal meg már nagyon tökéletes, a szeráf meg még tökéletesebb. Ugyanarról van szó, mint a boldogságnál. Nincs olyan, hogy kicsit vagy boldog az Istenben. Melyik evangéliumi rész az, amelyik például szolgál arra, hogy ezt jól megértsük. *Mt.25.14. Mert úgy van ez, mint amikor egy ember, aki külföldre utazott, maga elé (magához) hívta rabszolgáit és átadta nekik vagyonát. Kikről van szó, amikor a vagyonát szétosztja? Az Istenről van szó és a tanítványokról van szó. Miért mondja őket rabszolgának?*

Ivett: Mert az Ószövetség ismeretében élnek.

János: Mert még az Ószövetség Istenében gondolkodnak. Az evangélium vége felé már azt mondja nekik, hogy: *barátaim*. Miért? *Jn.15.14-15. Ti az én barátaim vagytok, ha megteszitek azt, amit én parancsolok nektek. Többé nem mondalak titeket rabszolgáknak, mivelhogy a rabszolga nem tudja, mit tesz az ő ura. Titeket pedig barátoknak mondtalak, mivelhogy mindeneket, amiket hallottam Atyámtól, tudtul adtam nektek (megismertettem veletek).*

János: És legvégül amikor életre kelt akkor, hogy nevezte a tanítványait?

Ivett: Nem testvéreimnek?

János: Testvéreimnek. Tehát ebben van egy fokozatosság. Rabszolga, barát és testvér. Mind-mind jelzése annak, hogy mennyire állsz közel a tanításához és mennyit értettél meg belőle. Mennyit tudsz megvalósítani mindezekből. Visszatérve a boldogságra, az evangéliumi történetre. Az Isten szétosztja a vagyonát a tanítványok között. A vagyon, a talentum, micsoda?

Kata: A tanítás.

János: Miért?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ivett: Mert az-az egyetlen, ami kamatozni tud.

János: Nem éppen, mert a pénz is tud kamatozni.

Ivett: Szellemi értékben gondolkodva.

János: Tehát miért?

Kata: A tanítás befogadása, az-az Isten vagyona.

János: Istennél nagyobb nem létezik a világmindenségben. Ezt a talentummal tudta érzékelteni. Egy talentumnak az értéke mennyi volt Jézus idejében, ki emlékszik rá?

Márti: Egy évig tartó bér összege.

Ivett: Az jutott eszembe, mert a Jézus által tanított szeretet, a szeretetet szülte, ezért kamatozott.

János: Egyetértek ezzel. Most gondoljátok el, amikor a tízezer talentumos adósról beszél, ha száz élete lenne, akkor sem tudna ennyit felhalmozni. Tehát másról szól a dolog. Visszatérve erre a példázatra, szétosztja vagyonát. Egyiknek kettőt, másodiknak ötöt, harmadiknak tízet, képességei szerint. Az emberek nem egyforma képességgel vannak megáldva. Van, aki egy talentumot kapott. Ennek a kivételével mindegyik megforgatta azt, amit kapott. Mi történt velük? Boldogok voltak?

Igen.

János: Mennyire? Teljesen. A két talentumos nem arra volt irigy, hogy az öt talentumos mit kapott. Az öt talentumos sem figyelt arra, hogy a tíztalentumos mit kapott. Teljesen boldog volt azzal, ami a jutalma volt azért, mert kamatoztatta a két, öt és a tíz talentumot. A boldogság fogalma sem mérték szerint való, hogy kicsit boldog vagyok, vagy nagyon. Isten országában a boldogságot nem kilóra mérik.

Kata: Teljességben.

János: Hanem az illetőre mérve, ahogyan mondod, a teljességet kapja, amit ő képes elhordozni. Az Isten, amikor átmegy a tanítvány, amikor meghal az

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

ember, átmegy és találkozik az Istennel. Mennyire tudja az Isten telerakni az ő kezét Önmagával? Érthető ez? Meghal és az Isten adni akar neki. Mennyit képes a tanítvány elfogadni vagy átvenni? Hát annyit, amennyi az ő képessége. Az egyik többet lát Belőle, a másik kevesebbet. De ugyanolyan boldog a kevesebbel, mert a kevesebb az igazából nem is viszonyítás kérdése. Neki az a teljes. Ez így érthető a teljesség vonatkozásában?

Detti: Igen.

János: Tehát az angyal teljességében az, ami. Ő nem tud nem az lenni, ami. Tehát azt mondtuk, hogy a tisztább szellemi valómmal találkozom az angyalban. Elhangzott az is, hogy együtt van az angyal az emberrel, meg külön is van. Hogy van ez, hogy lehet ez, vagy lehet-e ez? Érthető volt, hogy egy is vagyok vele, meg nem is.

Kata: Indulásában. Sőt még mi sem tudunk az angyallal mindig egyek lenni, mert attól függ, mennyire tudunk befelé figyelni, a szívünkre figyelni és kapcsolatot tartani az angyallal.

János: Azt mondtad nekem, ezt most más szavakkal fogalmazom meg, hogy látásmód kérdése. Mikor, hogy látom meg, mikor, hogy élem meg. Arra nem vagyunk képesek itt a Földön, úgy tűnik, hogy állandóan, állandósult formában az angyalunkkal maradunk kapcsolatban, mert ez a feltétele neki. Erre nem vagyunk képesek, de arra képesek vagyunk, hogy ezt tanuljuk, erre figyeljünk, ezt alkalmazzuk, hogy az angyalokkal való egység, valamiképpen folyamatosan a tudatunkban legyen, akár tudatosan, akár tudattalanul. Ivett szokta emlegetni azt a példát, amit a Feri bácsitól hallott annak idején, hogy az ember sem úgy megy a közértbe, hogy miközben megy, folyamatosan emlegetné, megyek a közértbe, megyek a közértbe.

Kata: Egy a lényeg, amikor az angyal azt tanítja: *Mindig kéznél vagyok*, hogy ez az emberen múlik, hogy mennyire tud befelé, a szívére figyelni. Ezt a kapcsolatot mennyire ápolja, mennyire tud közeledni.

János: Olvasd a következőt.

L. Miért van bennem még annyi félelem?
Mert nem vagy mindig együtt a másik féllal.
Fél-elem. (8.b.L.43.o.)

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Ki a másik fél? Azt tudom, hogy én egy *fél-elem* vagyok, bár nem vagyok tele félelemmel. De ki a másik fél? Nagyon érdekes, hogy az egésznek az egyik fele lenne az angyal, a másik fele pedig az ember. Úgy tűnik, hogy a kettő lesz egy egész.

Kata: A másik felem a tisztább szellemi valóm, aki tanítani, vezetni szeretne engem.

János: Van-e valakinek ehhez még hozzá tennivalója? Ez így látható?

Timi: Igen.

Ivett: Na, nem bánom.

János: Pedig néha mondom neki, hogy Angyalom.

Kata: Nem elég meggyőzően mondod.

János: Igen. Timi a következőt.

Te vagy egy állomás.
Én vagyok egy állomás.
Ő az út. (3.b.G.24.o.)

János: A kérdés, hogy van ez most, *te vagy az állomás*, vagyis, hogy *én vagyok egy állomás, úgy?* Tehát úgy vagyok állomás, ahogyan most vagyok.

Ildikó: Ha elfogadtuk azt, hogy Gitta az angyalával fog egyesülni, akkor szükség van arra, hogy külön állomás legyen az ember is, és az angyal is.

János: Mi a feltétel? A kapcsolat. Legyen az hétköznapi ember, hívő ember, aki nem tud az angyalról csak annyit, hogy léteznek, vajon az kapcsolatban van-e az angyalával? Nem tud kapcsolatban lenni. Mi a feltétele a kapcsolatnak?

Ildikó: Az, hogy tudja, van egy angyala.

Erika: Higgyen benne.

János: Nagyon-nagyon fontos, hogy higgyen benne. Kiben tudok hinni?

Erika: Akit ismerek.

János: Ha nem ismerem, akkor nem tudok hinni benne. Az angyalt ismerni kell. Bizony-bizony azt kell mondanom, hogy az angyal könyv ismerete nélkül, nem megismerhető az angyal, mert nincs rá információ.

Ildikó: Bizony.

János: A világban még nem született erről információ igazán. Ez az első. Vajon miért nem születhetett?

Erika: Nem volt kinyilatkoztatás.

Kata: A kapcsolat, amely egy direkt álláspontot képvisel, aminek meg kell születnie, még nem volt.

Timi: Valószínű nem volt, aki befogadja ezt, aki nyitott erre.

János: Ahhoz, hogy egy tanítás megjelenjen, de mondhatom-e a Hang tanítását is és az összes tanítást, az evangéliumok tanítását is, ehhez szükséges a befogadó, vagyis az-az ember, aki értelmileg, érzelmileg, szellemileg érett legyen annyira, hogy képes legyen megérteni, de nem csak megérteni, hanem befogadni. Mit jelent az, hogy befogadni?

Kata: Az ember lejön ezzel a tartalommal, hogy találkozik az újjal, szóba áll vele és a képességei szerint, valamilyen mértékig magáévá tudja tenni. Nyitottnak kell lenni.

János: Mit jelent az, hogy befogadni?

Ildikó: Megérteni.

János: Tehát azzá válni, azonosulni vele. Egyetlen tanítás sem hasznos vagy szükséges akkor, ha nem válik valósággá. Akkor egy holt tőke marad. Akkor jön az egy talentumos szolga, akinek hiába adták oda a tanítást, nem tudott vele mit kezdeni. Elásta. Márpedig a tanításnak mi a hozadéka?

Kata: Kamatoztatni kell.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Vagyis tovább kell adni. Minden tanításnak ez a hozadéka, ez a velejárója, hogy tovább kell adni. A tanítás nemcsak személyre szóló. Ha nem adod tovább, értelmét veszti. Mit szólsz hozzá A. Kati?

Kati: Elhiszem.

Kata: Ezáltal tud lámpás lenni.

Deti: Értem, hogy ha nem adod a tovább értelmét veszti, de hiába adom én tovább, ha nincs kinek továbbadni, nincs befogadó közönség.

A. Kati: De van.

János: Megint ott vagyunk, hogy hogyan adjuk tovább? A tanítvány, hogy adja tovább? Máté evangéliumának végén úgy hangzik: *Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá (tanítsatok) minden nemzetet, merítsétek be őket az Atya és a Fiú és a Szent Szellem nevében. (Máté28.19.)* Mi már megértettük azt, hogy nem lehet tanítvánnyá tenni senkit, mert kívülről befelé nem megy. Belülről megy kifelé, vagy egyébként nincs. Hogyan lehet lámpás lenni, hogyan lehet tovább adni a tanítást?

Kata: Úgy, hogy élem.

János: Nem tanítvánnyá kell tenni minden nemzetet, hanem amit minden tanítvány csinált Jézus eltávozását követően, tanúságot tettek. Tanúságot tettek, hiszen a tanítás téged alakít át?

Igen.

János: Más emberré válsz? Akkor magától értetődően, ha akarod, ha nem, tanúságot teszel arról, hogy hatott rád valami?

Igen.

János: Mert más emberré válsz. Nem arról van szó, ahogyan a Feri bácsi is mondta, hogy nyomjuk le a torkán akkor is, ha nem akarja. Ebben a világban erre a tanításra nem nagyon van vevő. Lehet, hogy van, nem mondhatjuk azt, hogy nincs, mert a honlap statisztika arról tanúskodik, hogy körülbelül kétezer fő van, aki ilyen értelemben, szellemileg kapcsolatban van ezzel a tanítással. Valamilyen szinten vevő rá. Lehet nem tudja megtenni, hogy bejelentkezzen,

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

hogyan tanulni akar, mert ez a világ elviszi őt. Még azokat is elviszi, akik ide jártak, akkor hogyan vinné el azokat, akik csak érdeklődőknek számítanak. Tehát, hogyan tudok erről a világosságról valamit átadni nekik? Úgy, hogy világítok a környezetemben. Ahogyan arra képes vagyok. Mi kell ehhez?

Kata: Be kell fogadni a tanítást.

János: Ahhoz, hogy világítsak, és jól világítsak, kell a bölcsesség.

Ivett: Az óvatosság.

János: Mindezt Jézus fogalmazza meg. Nem azért, mintha igaz lenne az a kijelentése, hogy: *Ne szóljatok gyöngyöt a disznók elé (Mt.7.6.)* nem erről van szó. Hanem arról van szó, hogy nem tudjuk lenyomni a torkán, ahogyan azt a Feri bácsi mondta. Nem tudjuk az érdeklődését megváltoztatni, ha nem hozta le magával odaáról.

Kata: Nem éhes.

János: Nem éhes. Az a téveszme, amit még az én szememre is hánytak, hogy a gyakorlati szeretet és az elméleti szeretet hol marad. A gyakorlati szeretet, amit úgy gondoltak, hogy valami szociális formában kell élni. Ez létre is jött. A Hangnak van egy szociális alapítványa a mai napig, akik valamilyen úton-módon törekszenek arra, hogy azokat segítség szociális módon, akik erre rászorulók. Ezt tanulták meg a Hangból. De mondjátok, mit gondoltok róla, külön lehet választani az elméleti és a gyakorlati szeretetet? Egyáltalán, van olyan, hogy elméleti szeretet, meg gyakorlati szeretet?

Ivett: Mivel, ha elméletileg szeretem a csirkepörköltet, akkor azt gondolom, hogy gyakorlatilag éhen halok.

János: Éhen nem halsz, mert lesz más, de azt nem eszed meg az biztos. Nem lehet különválasztani. Ahhoz, hogy valaki gyakorlatilag tudjon szeretni, ahhoz tisztában kell lenni a szeretettel. Nem akármilyen szeretettel, azzal a szeretettel, amire Jézus tanított bennünket. Hogyan tanított Jézus bennünket a szeretetre? Úgyhogy bemutatta. Elsősorban bemutatta, másodsorban meg tanította is. *Ne állj ellen a gonosznak. (Mt.5.39.) Inkább szeresd ellenséged. (Mt.5.44)* Tehát, így lehet szeretni. Ha én nem tudom, akkor a gyakorlatban semmit nem tudok megvalósítani, mert akkor félre megyek, rosszul szeretek.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Mit mondott a Hang, hogy aki rosszul szeret, az gyűlöl. Aki viszont jól gyűlöl, az szeret. De a gyűlölet szót is jól kell értelmeznünk.

Márti: Elhatárolódni.

János: Nem az érzelmi gyűlöletről van szó. Ha egyszer Jézus azt mondta, hogy: *Ha valaki hozzám jön, és nem gyűlöli meg az apját és az anyját, a feleségét és a gyermekeit, a fi(test)vérét és a nő(test)vérét, sőt még a saját lelkét is, nem lehet az én tanítványon. (Lk.14.26)* Nem érzelmi tartalommal van megtöltve, hiszen, ha azt mondta, hogy példát adtam mindenképp, akkor a gyűlöletből is példát kellett volna adnia. Mégpedig nem tette. Viszont tett mást. Már mondtad, hogy a gyűlölet szóval, elhatárolódunk, azt valósítjuk meg. Nem az érzelmi tartalmat. De folytassuk:

Te vagy egy állomás.
Én vagyok egy állomás.
Ő az út. (3.b.G.24.o.)

János: *Én vagyok egy állomás.* Mondhatom azt, hogy: *Te vagy egy állomás.* Az egy emberlét. Tovább azt tanítja, hogy: *Én vagyok egy állomás.* Ez az angyal lét. *Ő az út.* Ez az út mire kell? Jelen esetben az angyal lét és az ember lét egygylő váljon ezen az úton. Odaírtam zárójelbe, hogy ki lesz a következő állomás?

Márti: A szeráf.

János: Valószínű a fölötte lévő szint, a szeráf. Erről tudunk valamit a menóra ismeretéből, az lesz a következő állomás. Feri bácsinak volt egy olyan hasonlata, hogy: „Testvérek! Mi már jó vonatra szálltunk. Tudjátok, hogy azért a vonat meg-megáll. Lehet, hogy mi egy marha vagonban utazunk és velünk szemben jönnek azok a pullmankocsik, ahol vigadnak, isznak, esznek, ki van világítva, de mennek az ellenkező irányba. De mi a végállomás felé megyünk akkor is, ha időnként meg kell állni.” Ezek a megálló mik lesznek? Hát a tanítások. Az evangélium ismerete egy megálló, egy állomás?

Igen.

János: A Hang ismerete, az angyal ismerete az is egy állomás? Minden olyan tanítás, amely alapjaiban ad újat, ez nagyon fontos, hogy újat ad, az mindig egy-egy állomást jelent az emberiség számára. Tanítás nélkül ez nem megy. Az állomással végeztünk. A. Kati te jössz.

Én vigyázok rád. (6.b.L.37.o.)

János: Miért kell rám vigyázni? Miben kell rám vigyázni, hol kell, hogyan kell rám vigyázni?

Detti: Ne térjek le az útról.

János: Ne térjek le az útról. Mi a feltétele ennek a vigyázásnak? A kapcsolat. Ha nincs kapcsolat, nem tud vigyázni ránk. Vajon egy világi embernek van-e angyala, a létezés szempontjából? Mindenkinek kell, hogy legyen angyala. Amikor a Hang azt tanítja, hogy: *Akiben nem élhetek annak a számára nem is létezem*, pedig van Isten. Ugyanez vonatkozik az angyalra is. Azt tanítja: *Én hitből vagyok*, az illető számára. Ha én nem hiszek benne, akkor számomra nincs, de a valóságban van. Hiszen, ha a teremtés úgy adta, hogy nekem legyen egy másik felem, egy tisztább felem, akkor van, csak nem tudok róla. Még egy Feri bácsi idézet: „Hiába van a zsebemben egy nagyon-nagyon nagy értékű gyémánt, ha nem tudok róla, vagy kavicsnak nézem.” Erika te jössz.

G. Miért nem tudtam neked ezekben a napokban
énekelgetni az erdőben?
Mert távol voltam tőled.
Az én hibámból?
Próba volt, nem büntetés.
Ott voltam, ahol majdan egyek leszünk.
A távolság mutatja feladatod nagyságát.
Vigyázz! Mindig nézünk. (11.b.G.55.o.)

János: Azt kérdeztem annak idején, hogy a próba vonatkozásában miért szükséges a próba? Az, hogy Gitta egyedül nem tudott énekelni az erdőben az angyal jelenléte nélkül, az egy próba volt. Miért kellene a próbák?

Kata: Szükségszerű, hogy az angyal tudja hol tart az ember az angyallal való kapcsolatában. Felmérje mit és hogyan értett meg abból, amit eddig tanított neki és hogyan vezesse, hogyan kínálja fel számára a tanítást.

János: Így van, önismeret. Még hozzá a tiszta önismeret kérdése kerül most elénk, hogy a kapcsolatom milyen az angyallal. Ha én erre nem tudok rálátni, akkor majd ráláttat az angyal. Hogyan? Egy próbával. Mondhatom azt, hogy akik itt ülnek, azok kapcsolatban vannak az angyalukkal?

Igen.

János: Mondhatom azt is, hogy ha valamit nem jól csinál az ember, nem úgy csinálja, nem úgy gondolja, nem úgy teszi, akkor az angyal valamilyen úton-módon figyelmezteti, ezt nem jól tetted. Az életünk minden eseményét tekinthetjük-e próbáknak?

Igen.

János: Mi igazolja ezt? Az angyal igazolja ezt, amikor azt tanítja,

Minden próba. (11.b.G.56.o.)

János: *Minden próba*, és az életünk minden eseményét felfoghatjuk próbaként is. Ez nem azt jelenti, hogy ha nem jól csináltuk, akkor elbuktunk, hanem arról van szó, hogy azt majd jól kell csinálnunk. Ezt, hogy hívják az egyházban, ha nem jól csinálják? Bűnnek hívják.

Kata: Számtalanszor, amikor bezárom az ajtót magam után, mert megyek valahova, jön egy sugallat. Például most hétfőn, amikor mentem egy vizsgálatra szólt, hogy nincs nálam a beutaló. Ilyenkor mindig megköszönöm, hogy figyelmeztet és végig gondolom azt, hogy amire szükségem van, azt viszem-e magammal.

János: Azt tanítja az angyal:

Ott voltam, ahol majdan egyek leszünk.

Hallatlan magabiztossággal jelenti ezt ki. Nincs kétség benne, hogy ez így lesz. Így lesz?

Ildikó: Az biztos.

János: Ha egyszer ezt tanítja, akkor azt kell mondanunk, hogy a nagybetűs emberré válásunknak az útja.

Erika: Az emberfölötti ember.

Kata: Amikor egyesül már az angyalával.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Amikor alkalmas arra, hogy eggyé váljon az angyalával. De ehhez valóban már a kisbetűs ember fölé kell nőnie magát, vagyis az eredeti szellemi önvalójára kell találnia. Ezután nincs más útja az embernek, mint az, ami az angyalon keresztül vezet őt végül az Istenbe. Az Isten úgy „működik”, hogy a teremtésével kiárad. Mi történik utána a tanítás vonatkozásában? Visszaáradásnak kell történnie. Ez olyan, mint a pulzálás. Ezt úgy hívják más tanításokban, hogy az Isten lélegzetvétele. Egy hétköznapi hasonlat, hogy az ember beszívja a levegőt és kiengedi a levegőt. Az Isten lélegzetvétele a kiáradása, a teremtése, mert nem az idő a kérdés, az csak az anyagi világban kérdés. Mindennek vissza kell áradnia Belé. Ebben a visszaáramlásban mi lesz az ember feladata? Azt az anyagot, ami önmagától nem tud visszamenni az Istenbe, azt visszavigye, mert az nem képes. Az ember képes önmagától visszamenni. Nincs más, csak az anyagvilág és a szellemvilág. Amikor az emberről beszélünk akkor anyagról vagy szellemről beszélünk?

Erika: Is-is, mindkettőről.

János: Anyag is és szellem is. Az Új ember, a negyedik. Olyan anyag, amely minden szellemiséget hordoz. Hordozza az angyalt, a szeráfot, az Istent, hordozza az ásványt. Mindent hordoz. Az anyag önmagától nem tud visszamenni, ezért vissza kell vinni. Hogyan viszi ezt vissza, a jelenlegi elképzeléseink vagy fogalmaink szerint?

Erika: Felemeli és szellemivé alakítja.

János: A gondolkodásmódja, a látásmódja által viszi önmagában vissza az anyagvilágot. Mert az anyagvilág is benne van?

Igen, benne van.

János: A látásmódja által benne van úgy, hogy meglátja mindenben Őt, forrását tekintve. Mindenben az Istent látja. Persze, hol vagyunk mi még ehhez, hogy mindenben az Istent lássuk. Isten nélkül semmi sem létezne, tehát így tud az ember megfelelni annak a szerepnek, amire az Isten teremtette. Arra, hogy híd legyen az anyagvilág és a teremtő világ között.

A távolság mutatja feladatod nagyságát.

János: Most akkor közel van, vagy távol van, mert közben:

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Vigyázz! Mindig nézünk.

János: A távolság mutatja,

Ott voltam, ahol egyek leszünk.

János: Az elég távol van, úgy tűnik.

Kata: Az a szellemi távolság, ami kettőjük között van.

János: Ha a kapcsolat erős, akkor mindig közel van. Ha perpillanat nincs kapcsolat, akkor távol van tőlem, értelemszerűen.

Kata: Mindig az emberen múlik.

János: Az emberen múlik, mert szellemi tartalomról, szellemi közelségről, szellemi távolságról beszélünk.

Vigyázz! Mindig nézünk.

János: Miért a többes szám? Egyes számban beszélt mindvégig.

Kata: A feladata határozza meg azt, hogy milyen minőségben kell találkoznia a valósággal.

János: A szellemisséggel.

Timi: A szellemvilág egysége miatt.

János: Ez egy következő gondolatmenet lesz, amikor az angyalokkal fogunk egy kicsit foglalkozni, hogy *ők* hogyan élik meg magukat külön, miközben egyek.

Kata: Van egy tanítás, amikor valamelyik nem a saját angyalával találkozik. (33.b.L.222.o.)

János: Így van, mert úgy tűnik, ahogyan minden más, amit az ember megfogalmaz magának tapasztalatból, az angyalvilágból, így az angyalnál is az mást jelent. Ezt kell majd körül járnunk, kiderítenünk, hogy hogyan is van ez, mert valamilyen szinten ez visszahat ránk is. De az is lehet, nem csak velünk élik

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

meg egységnek magukat, hanem valamilyen szinten az angyalok egymással is egységben élik meg magukat. Amit most mondasz, az oda fog kivezetni, hogy az ember a nagy egységgel lesz egy, de feladat függő módon. A következőt Márti te olvasod.

Még sok próba jön.
Mindig veled vagyok. (11.b.L.57.o.)

János: Ezt a próba kört az előbb kitárgyaltuk.

Mindig veled vagyok.

János: Ezt mondhatja az ő oldaláról, hogy: *Mindig veled vagyok, hogy mindig kéznél vagyok.* Az ember oldaláról nem így van, mert az ember nincs mindig vele, mert erre még nem képes. Ivett, te jössz.

Minden fohászokodott én továbbítom
Én mindig kéznél vagyok, kéz-nél vagyok.
MINDEN TETTEDEDEL, HELYETTEM CSELEKSZEL.
VIGYÁZZ! EL NE CSÚFÍTS!
Csak egy válaszfal lehet közöttünk,
úgy mondhatnám: a "tévszemély". (11.b.L.57.o.)

János: A kapcsolatról van szó, az angyal és az ember kapcsolatáról, hogy mennyire szoros ez a kapcsolat. Most már fel tudjuk tételezni azt, hogy ő is én vagyok. De milyen én, hogyan én, hogyan jelenik meg az életemben, a gondolkodásomban, a döntéseimben? Itt egy kicsit már többet tudunk meg róla, amikor azt mondja, hogy: *Minden tetteiddel helyettem cselekszel.* Ez egy nagyon érdekes kérdés, mert az angyal végül is kit képvisel?

Az Istent.

János: Az Istent képviseli, hiszen azt mondja, hogy

Márti: Belőle vagyunk.

János: Belőle vagyunk. Ezt tanítja, hogy:

MINDEN TETTEDEDEL, HELYETTEM CSELEKSZEL.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Akkor azt is mondja, hogy minden teteddel az Isten helyett cselekszel. Másik helyen azt tanítja, hogy: Az *Ő* keze vagy.

AZ *Ő* KEZE KÖZEL, S AZ TE VAGY. (38.b.L.257.o.)

Timi: Igen, mondhatjuk.

János: Mit jelent az, hogy: *Helyettem cselekszel. Ő* nem tud?

Erika: Az anyagi világban nem.

János: Az anyagi világban nem tud, az anyagvilág alakítása az ember feladata. Ezt az Isten így, csak általunk tudja megtenni.

Kata: A minőségre utal. Mindig legyél összeszedett, legyél együtt a másik feleddel és akkor tudok segíteni.

János: El lehet csúfítani az angyalt?

A. Kati: Nem.

János: Pedig azt mondja:

Vigyázz! El ne csúfíts!

A. Kati: Csak akkor, ha úgy fogjuk fel, hogy egyek vagyunk.

János: Mit akar ezzel a csúfítással kifejezni?

Márti: Letér az útról.

János: Igen.

Ivett: Talán azt, hogy nemcsak *ő* hat rám, hanem én is hatok *rá*.

János: Nagyon-nagyon fontos. Kölcsönös a hatás. Annyira egyek vagyunk, hogy minden tettemmel hatok *rá*. *Ő* szellemileg hat rám, hogy a tetteimet úgy tegyem, hogy ne csúfítsam, hanem szépítsem, vagyis gazdagítsam ezt a kapcsolatot. Egyre ragyogóbb legyen, egyre fénnel telített legyen. A fény mi jelen esetben? Az Isten.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Ildikó: Maga az Isten.

János: Így van. De ha az ember elfordul mind ettől, mert még nem kész egészen rá, még sok minden közbejöhethet, még nem igazi. Mi feltételezzük és így gondolkozunk erről, hogy mielőtt leszületnek a szellemi lények ide a Földre, mi-mindent vállalnak. Ezt nem magunktól találjuk ki, hiszen nagyon sok halálközeli élményről szóló könyvet olvastunk már, ahol többek között beszámolnak arról, hogy nagyon gazdag szeretett volna lenni az illető itt a földön, hogy segítsen az embereken. Az Isten azt mondta, hogy: Legyen. Nagyon gazdag lett.

Detti: De nem segített a szegényeken.

János: Nem segített az szegényeken. Nem arra használta a vagyonát, mert elvitte őt. Nem volt még lelkileg, szellemileg elég erős ahhoz. Arról nem is beszélve, hogy ő még szellemileg nem volt elég érett, hogy rálásson arra, hogy a világon segíteni nem lehet.

Kata: Az Isten segít.

János: Az Isten nem segít. Mit csinál az Isten?

Kata: Az istenismeret segít.

János: Mit csinál az Isten? Az Isten ad. Neked kell megtenned, hogy az istenismeretben előre lépjél, hogy mindazt, amit a végtelenségében ad, abból valamit hasznosítani tudjál. A világon nem lehet segíteni. Ki az akin lehet segíteni?

Márti: Az emberen.

János: Mit jelent az, hogy az emberen? Egyedül saját magamon. Ezt már a Hang is teljesen kristálytiszta megfogalmazta. Erre van kompetenciánk, a másokra nincsen. Mi az igazi segítség? Az, hogy adok neki annyi pénzt, hogy kilábaljon abból a bajból, amibe belekeverte magát?

Nem.

János: Akkor az Isten oldaláról, amiben mindent ad és valamiért adja, mi a segítség?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Az, hogy az Istenhez segítsük őt.

János: Ha kész rá, akkor fel tudjuk neki kínálni mindazt, ami szellemileg emeli őt. Még azt sem mondom, hogy az Istenhez segíteni őt, hanem ami megemeli őt. A világban nagyon sok tanítás van, ami nem a keresztény, az angyal, a Hang tanítása, nem a Bokor tanítása, hanem egészen más tanítás és mégis belekeveri magát valamibe. Nézzétek meg most a muszlimokat, amikor belekeverik magukat valamilyen terrorcselekménybe, mert azt mondják, hogy az Isten el akarja tüntetni a Földről a keresztényeket. Megemelni szellemileg, hogy kilábaljon ebből a slamasztikából, ha képes rá. Ehhez kell a bölcsesség, az okosság és az óvatosság. Tehát el tudjuk csúfítani az angyalt. Még válaszfal is lehet közöttünk, azt tanítja: *a „tévszemély”*. Kicsoda a „tévszemély”? „Tév - személy” vagy látásmód?

Kata: A látásmód.

János: De hát *ő* személynek mondja.

Márti: Az a tévszemély, aki a leszületek során az anyagvilágból ráakódott.

János: Ezt nem értem teljesen, fejtse ki egy kicsikét.

Márti: Amikor leszületik az ember a földre, az anyaggal találkozik és eltávolodik a szellemtől. Különböző hatások érik és ezek az anyagvilágból ért hatások, alakítják az egyéniségét és az Istentől pedig eltávolítják.

János: De hát személynek mondja.

A. Kati: Ez a személy.

János: A Hangban, hogy jelenik ez meg, a személy? Az ördögnek az-az oldala, a sötétségnek az-az oldala, aki a megtévesztő. Ezt az angyal egy személynek mondja. Miért mondhatja személynek a megtévesztőt? Mert valószínűleg egy olyan szellemi lény, aki abban leli örömét, hogy megtéveszti az embert. Felfogható, hogy van ilyen? Ha az ember eltávolodik az Istentől, márpedig eltávolodott Tőle. Abban a kiáradásban, ami a teremtést jelenti, abban bizony nagyon-nagyon eltávolodott. Nem mindenki, illetve nagyon kevesen találtak vissza Hozzá. Ebben bizony tévedésben van az ember? Hát persze, hogy tévedésben van, mert azt hiszi az a valóság, amit ő él meg.

Ildikó: Igen.

Timi: Nekem van egy személyes élményem ezzel kapcsolatban. Ahogyan változom, azt élem meg, hogy most sokkal inkább egynek, valóságosabbnak élem meg önmagamat. De vissza tudok emlékezni, amikor még olyan emlékem volt, hogy akinek én képzelem vagy mutatom magam, ahogyan élek, az nem lenne igazi. Valahol ezt is tudom azzal a személlyel azonosítani, hogy egy téves elképzelés vagy élet, ami nem az igazi énem. Az igazi önmagam ma már megtudom élni, de azt nem tudom, hogy az előbbi micsoda, de az embereknél is szoktam látni, mintha nem lenne azonos önmagával. Nagyon nehéz ezt így megfogalmazni. Nem tudom nektek volt már ilyen tapasztalatotok?

János: Hogyan viszonyítjuk Pál tanítását az evangéliumok tanításához? Mondhatom-e azt, hogy megtévesztő?

Igen.

János: Nagyon olyan kevés tartalmat fedeztem fel benne, amit Jézussal igazolni lehet, de az összes többi, mind Pál. Krisztus keresztre vitte a bűneinket. Megtévesztés-e? Hát persze, hogy megtévesztés. Nyilván a megtévesztő azokon keresztül tud megfelelően működni, akik erre vevők, akik erre alkalmasak. Kétezer éve megtéveszti a világot a kereszténységben. Ma, mi már be tudjuk bizonyítani, hogy bizony ez megtévesztés. Mi több, el is hitték. Tehát ez a megtévesztő, az angyal és az ember közé tud állni. Mi az, ami a számunkra úgymond, védelmet jelent? Hogyan tudjuk kivédeni ezt a megtévesztést?

Erika: Amit szoktatok mondani, a józanésszel.

János: A szeretettől vezérelt és a hittől átjárt józanésszel. A szeretetet azért teszem hozzá, mert azt nem hagyhatjuk ki, mert a hit elég tág fogalom ebben a vonatkozásban. Detti, te jössz.

G. Miért nem tudtam egyedül a napra összpontosítani?

*(Amint e szavakat ki ejtem, mint a villám, megviláglik előttem, hogy nagyot hibáztam, mert **nem vagyok soha egyedül**. Lesújt a szégyen.)*

- Ha azt mondom „egyedül”, **így vagy egyedül**.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

(Kétségbe esve, mint egy szakadék mélyéből látom, hogy ezzel az egyetlen hibás szóval én szakítottam el magam tőle. Hosszú csend.) (13.b.G.67.o.)

János: Köszönöm szépen. Jó pár alkalommal megéli azt az ember, hogy egyedül van. Viszont ennek a tanításnak a fényében, hogyan tudunk erről gondolkodni ma.

Márti: Az ember soha sincs egyedül, ha hisz az angyalában. A hite alapján, akkor soha sincs egyedül.

János: Ha visszaemlékszel rá, akkor ezt már jó pár évvel ezelőtt is meghatároztuk, még a Robi is itt ült.

Kata: Az ember másik fele az angyala, ezért nincs egyedül.

János: Igen. Ettől eltekintve, ha egyedül vagyok, felfoghatatlan, hogy hány és milyen szellemi létező vesz bennünket körül. Az, hogy nem látjuk az egy kérdés. Ők is hitből vannak. Ha hiszünk benne, akkor léteznek a számunkra. Amikor egy Örömnünnep alkalmával megjegyeztem, hogy nem csak mi vagyunk itt, hanem a Menny és a Feri bácsi és még mit tudom én ki, valóban így gondoltam és így éltem meg. Az az öröm, ami átjárt bennünket az belőlük is sugárzott ránk. Soha egyetlen pillanatra nem vagyunk egyedül. Egyedül élhetjük meg magunkat, de akkor ez mit jelent?

Márti: Eltávolodunk.

János: Elzárjuk magunkat. Még az angyal is azt tanítja, hogy aki bezárja magát, azzal nem tudok mit kezdeni, mert az maga a pokol. Tehát valamiféleképpen még az eggyé válás útján is egy nagyon fontos tanítás az, hogy éld meg magad az angyaloddal, a szellemi létezővel, az Istennel. Egyszóval úgy tudnám megfogalmazni, hogy a menny minden lakójával, mert oda tartozol, kapcsolatban vagy velük. Éld meg. Nem az a lényeg, hogy tudjál róla, hanem az, hogy éld meg. Kata te jössz.

Az úton mindig ott vagyok. Nem kell búcsúznunk.
Nekem is egy utam van. *Egy a tiéddel.* (14.b.L.82.o.)

János: Az út, az úton, vagy az utunkon? Az angyal azt tanítja, *egy utam van a tiéddel.* Most az úton vagyok, vagy pedig az utunkon vagyok ott.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Márti: Az én számomra mindenképpen az utunkon.

János: Mit érthet az angyal az út alatt?

Erika: Az út és az utunk, az ugyanaz.

Kata: Azt gondolom, hogy Jézus magáról mondja: *én vagyok az út* és ebben az útban közösek és a fejlődésük is ezen az úton történhet.

János: Azért kérdezem ezt így, mert annak idején a Hangban azt tanultuk és ezzel egyet is értettünk, hogy mindenkinek van egy külön saját útja.

Erika: Az angyal is ezt mondja.

János: Mindenkinek van egy külön útja, de ennek az útnak bele kell futnia abba az útba, amit úgy hívnak, hogy Jézus. Ebben a vonatkozásban az is igaz, hogy az *én utam* és az is igaz, hogy az *út*. Kérdés az, hogy melyik értelmezését használja itt az angyal?

Kata: A közös úton.

János: Mondhatom, hogy mind a kettőt használja, amikor azt tanítja, hogy: *Az úton mindig ott vagyok*. Ez ugye Jézus, maga az Isten. Azon az úton, ami maga Jézus, azon mindig ott vagyok, hiszen Belőle van. Tehát ha mondatonként vizsgáljuk. Nem kell búcsúzzunk. Nekem is egy utam van. *Egy a tiéddel*, abban az útban. Tehát, hogy bekössük magunkat még inkább abba az útba. Ha az embernek az útja még nem azonos Jézus útjával, akkor az angyalé sem?

Kata: Az enyémmel?

János: Te egy vagy az angyallal. Te vagy az egyik fél, a szeme, keze, lába és a többi mindene. Azt tanítja: *Nekem is egy utam van, egy a tiéddel*. Neked van egy külön utad, de az-az út teljességében maga az Isten. Mi törekvésben vagyunk, törekszünk, hogy arra az útra rátaláljunk, és azon járni tudjunk. Az angyal is?

Erika: Nem. *Őt* nem tudjuk tévútra vinni, csak mi eltávolodunk *tőle*.

János: Ezzel nem vagyunk tévúton, csak nem vagyunk teljességében még azon az úton. Mikor vagyunk az Isten útján?

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

Kata: Amikor egységben vagyunk az angyallal. Sőt, ő vagyunk.

János: Amikor egységben vagyunk az angyallal. Még nem vagyunk egységben az angyallal. Más fogalmazásban, mikor vagyunk azon az úton?

Erika: Amikor az evangéliumi Jézus szerint élünk.

János: Amikor olyanok vagyunk, mint maga Jézus, akkor azon az úton vagyunk. Olyanok vagyunk?

Erika: Olyanok szeretnénk lenni.

János: Olyanok leszünk. Én állítom, hogy mindenki olyanná válik, csak idő kérdése.

Kata: Tanítja az angyal, hogy:

UTÓDOK VAGYTOK. MIND!

JÉZUSOK. (40.b.Karének 266.o.)

János: Igen. Jézusokká lesztek, Jézusokká fogunk válni. Úgy tűnik, ha az angyalok útja is velünk egy, akkor ő is gyakorlatilag azt az utat járja, amit mi járunk, mert ő a másik felünk. Másképp éli meg, másképp látja.

Kata: Más az angyal oldaláról.

János: Többet lát, többet él meg, felfoghatatlanul többet él meg belőle. De az utunk az egy, lényegét tekintve. Annak az embernek, aki még nem tért meg, van-e útja?

Erika: Az a széles út.

János: Tehát van neki útja. Az angyal azt az utat járja-e?

Erika: Nem.

János: Nem járhatja azt az utat, mert ez olyan, amikor az ember azt látja, hogy a másik rosszat csinál és tehetetlen. Amikor azt látja, hogy a saját gyereke valami olyasmibe megy bele, amibe nem kellene. Nem tud mit csinálni, mert nem

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

fogad szót, nem teszi. Ha azt mondom, hogy a gyerekemmel történik, akkor az is én vagyok valamilyen szinten és nem tudok rajta segíteni.

Kata: Szükségszerű neki az a próba, hogy a megtapasztalásából, ha tud, tanuljon.

János: Az angyal már látja, hogy mekkora kanyart kell leírnia, mire végre egyenesbe fog találni. De azt meg kell várni.

Erika: Egy mondatot kihagytunk, hogy:

Minden fohászodat én továbbítom.

János: Akkor mondjad.

Erika: Rátok lettem volna kíváncsi, hogy mit gondoltok erről.

János: A kérdés az, hogy miért kell továbbítani? Ildikó van-e erre valamilyen ötleted, hogy miért kell továbbítani a fohászunkat?

Ildikó: Úgy emlékszem, hogy a Feri bácsinál is úgy tanultuk, hogy az angyalom az, aki elviszi a fohászomat.

János: Ki továbbítja a fohászunkat?

Márti: Én magam.

János: A tisztább szellemi énem, aki szintén én vagyok. Ha én nem fohászok, akkor nem tudja továbbítani. De úgy tűnik, ahogyan tanítja, hogy szűrni kell mindent, ami az Istenből és az Isten felé megy, mert ha az Istenből közvetlenül jönne a fény, nem tudnánk elviselni. Elégnénk. Viszont, amit mi itt szavakkal megfogalmazunk, mivelhogy ő nem beszél, mert nincsen szája, mit kell csinálnia? Át kell transzformálnia azokra a fogalmakra, gondolatokra, szellemiségre, amit mi szóval törekszünk kifejezni, töredékesen.

A. Kati: Azért, hogy az Isten is megértse.

János: Ez így érthető? Az angyalok nem abban a fogalmi rendben gondolkodnak amiben az ember.

Ildikó: Nyilván.

ÖRÖMHÍR GYERMEKEI

János: Az ember szavak mögé bújik, és azzal próbálja azonosítani a világot, önmagát és mindent. Az angyaloknál nem szavak vannak, ott a teljesség ismerete van.

Kata: Az angyaloknál egység van. Mi még nem vagyunk az egység állapotában, legfeljebb pillanatokra.

János: Nem is az egység a kérdés, hanem a megértés a kérdés, hogy mit továbbít az angyal. Talán úgy tudnám megfogalmazni, hogy amíg mi szavakat fogalmazunk meg, ő a szív szavát továbbítja. Ha ez így érthetőbb és jobban megközelíti a dolgot, ami a szívünkben megy tovább az Isten felé.

Ildikó: Ezért volt szükség a Hannára.

János: Így van. Lejárt az időnk, legközelebb innen folytatjuk.

Hanganyagból az írott formát megalkotta: Tóth Katalin

Szerkesztette: Petróczi István